

Raimunda Žiulytė, Jevgenija Pipko "Ties nesėkmės riba"

p.12 Mokyklos „laikančioji jėga“ susideda iš dviejų svarbių komponentų: palaikančios mokyklos aplinkos (padedančių mokytojų, gero klasės ir mokyklos mikroklimato, pagalbos specialistų) ir veiksmingo ugdymosi proceso.

p.13 savigarba, pasireiškianti pasitikėjimu savo gebėjimais, tikėjimu savo galimybėmis, susikūrusiu geru savęs vaizdu ir bendra gera savijauta įvairiose, taip pat ir mokymosi, situacijose.

p.14 Kuo jaunesnio amžiaus mokinys, tuo didesnę poveikį jo savigarbai turi socialinės aplinkos vertinimas.

Žlunganti savigarba skatina mokinius ieškoti kitos negu mokymasis, dažniausiai ne tokios socialiai priimtinos veiklos, leidžiančios patirti sėkmę.

p.18 prarandamas vadovavimo savo gyvenimui jausmas

p.20 47% [palikusią mokyklą] mokykloje buvo nuobodu;

69% nei mokytojai, nei pamokos nebuvo įkvepiančios;

35% mokymosi sunkumai ir pagalbos stoka;

38% perėję į aukštesnes klases, įgijo per daug laisvės ir per mažai priežiūros: laisvė – tvarkos, disciplinos ir taisyklių stoka, sukelti nesaugumo jausmą.

p.23 KAD LABIAU TRAUKTŲ MOKYKLA: b) pamokas ir savarankišką mokymąsi sieti su mokinių poreikiais

p.31 Psichikos atsparumas – tai asmens savisaugos gebėjimas, leidžiantis prisitaikyti ir sėkmingai veikti sudėtingomis aplinkybėmis. Jis tiesiogiai susijęs su tikėjimu, kad pats konstruoja savo ateitį.